

INFORMACE O VYDANÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPÍSECH

SBÍRKA ZÁKONŮ 2008

Částka 12 – čís. 41

Vyhláška o stanovení ochranného pásma I. stupně přírodního léčivého zdroje minerální vody jímané vrtem BJ 22 – Jubilejní v katastrálním území Poděbrady.

Výše citovanou vyhláškou vydanou na základě zákona č. 164/2001 Sb., lázeňský zákon, je vymezeno ochranné pásmo textem i mapovými přílohami a je zakázán vstup nepovolaným do ochranného pásma.

Účinnost od 15. února 2008

Částka 14 – čís. 44

Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva dopravy č. 222/1995 Sb., o vodních cestách, plavebním provozu v přístavech, společně havárii a dopravě nebezpečných věcí, ve znění pozdějších předpisů.

Pozměňuje shora zmíněnou vyhlášku, a to tím, že přidává k veřejným přístavům na sledovaných vodních cestách též přístav Pišťany, jež tvoří vodní plocha vymezená na hladině jihovýchodní části vodní plochy Velkých Žernosek.

Účinnost od 15. února 2008

Částka 18 – čís. 60

Vyhláška o plánech péče, označování a evidenci území chráněných podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, a o změně vyhlášky č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, (vyhláška o plánech péče, označování a evidenci chráněných území).

Zohledňuje nejvýznamnější změny v zákoně o ochraně přírody a krajiny, týkající se zvláštní územní ochrany, které dosud nebyly promítnuty do vyhlášky č. 395/1992 Sb. Nově se upravuje zejména obsah a náležitosti plánů péče o zvláště chráněná území, obsah a náležitosti návrhu na vyhlášení zvláště chráněného území, obsahu a způsobu vedení ústředního seznamu ochrany přírody a označování zvláště chráněných území a ptačích oblastí v terénu a v mapách.

Účinnost od 1. března 2008.

Částka 22 – čís. 72

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Drbákov – Albertovy skály a stanovení jejich bližších ochranných podmínek.

Národní přírodní rezervace se rozkládá na území Středočeského kraje v katastrálním území Nalžovické Podhájí. Ochranné pásmo národní přírodní rezervace se rozkládá na území Středočeského kraje v katastrálním území Nalžovické Podhájí.

Účinnost od 1. dubna 2008.

Částka 22 – čís. 73

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Habrůvecká bučina a stanovení jejich bližších ochranných podmínek.

Národní přírodní rezervace se rozkládá na území Jihomoravského kraje v katastrálním území Habrůvka.

Účinnost od 1. dubna 2008.

Částka 22 – čís. 74

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní rezervace Hádecká planinka a stanovení jejich bližších ochranných podmínek.

Národní přírodní rezervace se rozkládá na území Jihomoravského kraje v katastrálních územích Kanice a Maloměřice.

Účinnost od 1. dubna 2008.

Částka 22 – čís. 75

Vyhláška, kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 395/1992 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

Mění tuto vyhlášku v souvislosti s vyhlášením národních přírodních rezervací, o nichž se hovoří ve vyhláškách uvedených výše.

Účinnost od 1. dubna 2008.

Částka 24 – čís. 81

Sdělení MŽP o evropsky významných lokalitách, které byly zařazeny do evropského seznamu.

Sděluje se tímto, že byly do evropského seznamu zařazeny evropsky významné lokality, které jsou uvedeny v příloze.

Vyhlášeno dne 22. února 2008.

Částka 24 – čís. 82

Sdělení MŽP o evropsky významných lokalitách, které nebyly zařazeny do evropského seznamu.

Sděluje se tímto, které evropsky významné lokality (uvedeno v příloze) nebyly zařazeny do evropského seznamu.

Vyhlášeno dne 22. února 2008.

Částka 28 – čís. 93

Vyhláška o vyhlášení Národní přírodní památky Prameniště Blanice a stanovení jejích bližších ochranných podmínek.

Národní přírodní památka se rozkládá na území Jihočeského kraje, v katastrálním území Křišťanov, Spálenec a Horní Sněžná. Ochranné pásmo národní přírodní památky se rozkládá na území Jihočeského kraje, v katastrálním území Horní Sněžná.

Účinnost od 1. dubna 2008.

Informace o právních předpisech sestavil:

Mgr. Igor Najman

ÚÚR

INFORMACE A STANOVISKA ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ STÁTNÍ SPRÁVY

K problematice řešení rozporů v procesu pořizování územně plánovací dokumentace

Následující příspěvek se týká problematiky řešení rozporů v průběhu pořizování územně plánovací dokumentace, konkrétně řešení rozporů mezi pořizovatelem územně plánovací dokumentace a dotčenými orgány, které hájí veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů. Příspěvek byl zpracován odborem územního plánování MMR s využitím podkladu z Krajského úřadu Moravskoslezského kraje.

V procesu pořizování územně plánovací dokumentace (dále jen „ÚPD“) dochází ke střetu mezi požadavky dotčených orgánů (dále jen „DO“) uplatněnými ve stanoviscích a požadavky orgánů obcí nebo krajů vykonávajících působnost podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 68/2007 Sb., (dále jen „stavební zákon“). V § 6 a 7 (a v dalších ustanoveních) stavebního zákona jsou vymezeny kompetence orgánů obce (obecní úřad, rada obce, zastupitelstvo obce), resp. orgánů kraje v procesech pořizování ÚPD a v dalších postupech podle stavebního zákona.

Stavební zákon vymezuje rámec pro řešení protichůdných stanovisek orgánů obcí nebo krajů a DO v ustanovení § 4 odst. 7 stavebního zákona takto: „*Orgány územního plánování a stavební úřady projednávají protichůdná stanoviska nebo protichůdná závazná stanoviska dotčených orgánů. Dojde-li k rozporu mezi příslušnými orgány podle tohoto zákona a dotčenými orgány, jakož i mezi dotčenými orgány navzájem, postupuje se podle správního řádu*“.

Stavební zákon svěřuje kompetence na úseku územního plánování jak do samostatné, tak i do přenesené působnosti obcí nebo krajů. Přitom platí, že zastupitelstvo obce nebo kraje vykonává tyto kompetence v rámci samostatné působnosti, zatímco ostatní orgány obce nebo kraje (rada, úřad) vykonávají působnost ve věcech územního plánování jako působnost přenesenou, nestanoví-li stavební zákon jinak (viz např. uplatňování námitek k zásadám územního rozvoje a připomínek k územnímu plánu sousední obce radou obce v samostatné působnosti).

Ustanovení § 136 odst. 6 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, odkazuje při řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení (což stavební zákona vztahuje např. i na pořizovatele ÚPD) a DO, jakož i mezi DO navzájem, týkajících se řešení otázky, jež je předmětem rozhodování, na přiměřený postup podle ustanovení o řešení sporů o příslušnost (§ 133 správního řádu) s tím, že „*v případě bezvýslednosti dohodovacího řízení musí být zpráva o jeho průběhu spolu s návrhy jednotlivých ústředních správních úřadů ústředním správním úřadem, na jehož návrh bylo dohodovací řízení zahájeno, bez zbytečného odkladu předložena k řešení vládě*“.

Klíčovou otázkou pro řešení problematiky rozporů je definice a význam pojmu „práva územního samosprávného celku na samosprávu“. Ustanovení § 136 odst. 6 správního řádu ve větě druhé stanoví, že „*ustanovení tohoto odstavce se nepoužije na řešení rozporů s územními samosprávnými celky, jestliže se ve věc týká práva územního samosprávného celku na samosprávu*“.

Jako právo územního samosprávného celku na samosprávu je potřeba primárně vnímat práva garantovaná ústavním zákonem č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „Ústava ČR“), zejména ustanovení čl. 8 Ústavy ČR, který zaručuje právo územních samosprávných celků na samosprávu a hlavy sedmé Ústavy ČR. V mezích Ústavy ČR jsou potom kompetence orgánů obcí a krajů konkretizovány v jednotlivých zákonech, zejména v obecním a krajském zřízení a v případě územního plánování i ve stavebním zákoně.

Přihlédneme-li k postupu řešení rozporu mezi DO a správním orgánem (např. i orgánem obce nebo kraje), kdy o požadavku samosprávy bude rozhodovat výkonná moc (tj. vláda) v kontextu čl. 101 odst. 4 Ústavy, který stanovuje, že „stát může zasahovat do činnosti územních samosprávných celků, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem stanoveným zákonem“, musíme konstatovat, že je naprosto zřejmé, že ustanovení § 4 odst. 7 stavebního zákona se nemůže vztahovat na okruh věcí, o kterých rozhoduje orgán obce nebo kraje v samostatné působnosti (především tedy zastupitelstvo obce nebo kraje). O střetu zájmů hájených DO a zájmů územního samosprávného celku při výkonu jeho práva na samosprávu nemůže rozhodovat státní moc. Takový postup by byl v rozporu s Ústavou ČR. Naopak rozpor mezi DO a pořizovatelem, který při výkonu přenesené působnosti hájí veřejné zájmy podle stavebního zákona, je možný.

K celkovému pojetí procesu pořizování ÚPD je třeba konstatovat, že zákonodárce zjevně upřednostňuje souladný postup

pořizovatele ÚPD a DO, tj. dohodnutí navrhovaného řešení s DO. Tomu nasvědčuje i úprava procesu pořizování ÚPD, konkrétně:

- ustanovení § 4 odst. 7 stavebního zákona (cit. výše) obsahuje obecnou zásadu ve věci řešení rozporů; v některých fázích procesu pořizování ÚPD je to jediné ustanovení zákona, ze kterého lze dovozovat možnost řešení rozporů (potencionálně lze o rozporu uvažovat vždy, když zákon upravuje kompetenci DO vydávat stanoviska),
- podle § 37 odst. 4 věty druhé stavebního zákona krajský úřad zajistí upravení návrhu zásad územního rozvoje „v souladu se stanovisky DO nebo výsledkem řešení rozporů“,
- podle § 39 odst. 1 stavebního zákona se „o upraveném a posouzeném návrhu zásad územního rozvoje koná veřejné projednání“,
- podle § 40 odst. 1 stavebního zákona krajský úřad přezkoumá soulad návrh zásad územního rozvoje mj. „se stanovisky dotčených orgánů...“, popřípadě výsledkem řešení rozporů“ (DO uplatňují stanoviska k návrhu zásad územního rozvoje a k podaným připomínkám a námitkám),
- podle § 41 odst. 2 stavebního zákona si zastupitelstvo kraje „před vydáním zásad územního rozvoje ověří, zdali nejsou v rozporu mj. se stanovisky dotčených orgánů nebo s výsledkem řešení rozporu ...“,
- ustanovení § 49 odst. 1 stavebního zákona ukládá pořizovateli „na základě výsledku projednání konceptu územního plánu zpracovat ... návrh pokynů pro zpracování návrhu územního plánu“,
- podle § 49 odst. 2 stavebního zákona pořizovatel územního plánu „připojí k návrhu pokynů pro zpracování návrhu územního plánu odůvodnění, včetně vyhodnocení souladů se stanovisky DO, ... popřípadě s výsledky řešení rozporů“,
- podle § 52 odst. 1 stavebního zákona se veřejné projednání koná „o upraveném a posouzeném návrhu územního plánu“,
- podle § 53 odst. 4 písm. d) stavebního zákona „pořizovatel přezkoumá soulad návrhu územního plánu zejména ... se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, popřípadě s výsledkem řešení rozporů“,

- podle § 54 odst. 2 stavebního zákona „zastupitelstvo obce vydá územní plán po ověření, že není v rozporu mj. s výsledkem řešení rozporů a se stanovisky dotčených orgánů ...“,
- podle § 47 odst. 4 stavebního zákona pořizovatel „na základě uplatněných požadavků a podnětů ve spolupráci s určeným zastupitelem upraví návrh zadání a předloží jej ke schválení“.

Pokud se jedná o etapu zadání ÚPD, uplatňují DO požadavky (nikoli stanoviska), přičemž stavební zákon nikde nestanoví, že by takové požadavky DO byly pro pořizovatele ÚPD závazné. Podle § 47 odst. 4 stavebního zákona „pořizovatel na základě uplatněných požadavků ... upraví návrh zadání ...“, nikoli tedy např. v souladu s uplatněnými požadavky DO. Vzhledem k tomu, že stavební zákon neupravuje povahu těchto požadavků, lze na ně zřejmě vztáhnout ustanovení části čtvrté správního řádu, která upravuje tzv. „neformální úkony“ správních orgánů“. Výjimkou ze zásady, že DO uplatňují k návrhu zadání ÚPD pouze požadavky, jsou stanoviska DO k návrhu zadání územního plánu podle § 47 odst. 3 stavebního zákona. V takovém případě je třeba respektovat stanovisko DO nebo se pokusit dosáhnout změny stanoviska dohodou, případně postupem podle § 156 správního řádu.

Závěrem lze tedy shrnout, že řešení rozporů postupem podle § 136 odst. 6 správního řádu, na které výslovně odkazují ustanovení § 4 odst. 7, § 40 odst. 1, § 48 odst. 5 a § 51 odst. 3 stavebního zákona, je krajním prostředkem řešení protichůdných stanovisek mezi orgány vykonávajícími působnost podle stavebního zákona a DO, jež uplatňují stanoviska podle zvláštních právních předpisů, resp. mezi stanovisky dvou nebo více DO navzájem. Řešení rozporů nelze v žádném případě použít, jestliže se věc týká práva územního samosprávného celku (obcí nebo krajů) na samosprávu.

Text připravil: Mgr. Pavel Machata
Odbor územního plánování MMR

